

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinând, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătorei Soroca din 08 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2014, declarat de condamnatul

Cebotari Alexei Ivan, născut la 31 mai 1991, originar și locuitor al s. Trifăuți, r-nul Soroca, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătorei Soroca din 20 martie 2012, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani și 4 luni închisoare;

2) prin sentința Judecătorei Soroca din 06 iunie 2012, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Conform încheierii Judecătorei Soroca din 31 decembrie 2013, a fost liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen cu 8 luni și 16 zile;

în instanța de fond:

Termenul de examinare a cauzei
28 februarie – 08 aprilie 2014,

în instanța de recurs

ordinar:

21 octombrie – 17 decembrie 2014,

în anulare:

23 iunie – 16 septembrie 2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 08 aprilie 2014, cauza fiind judecată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, Cebotari Alexei a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Soroca din 06 iunie 2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 10 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 13 februarie 2013.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Obuhovschii D. prejudiciul material de 570 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 12 februarie 2014, orele 19:00, Cebotari A., aflându-se în apartamentul lui Obuhovschii D., amplasat pe str. D. Cantemir 4/79, or. Soroca, având scop de profit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, a încuiat-o pe concubina sa Cebotari Irina, în veceu, după ce, punându-și o cagulă pe cap, a intrat în odaia în care stătea Obuhovschii D., având în mână un cuțit pe care l-a luat de pe masa din bucătărie, profitând de faptul că ultimul este invalid, în mod deschis a sustras din buzunarul stâng al pantalonilor acestuia 70 lei. După aceasta, amenințându-l pe Obuhovschii D. cu cuțitul la gât, a cerut de la ultimul restul banilor. Obuhovschii D., conștientizând pericolul real și iminent asupra vieții și sănătății sale, a scos din buzunarul de la pantaloni suma de 500 lei și i-a transmis lui Cebotari A. În rezultatul acțiunilor infracționale, Cebotari A., i-a cauzat părții vătămate o pagubă materială considerabilă în mărime de 570 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției, în cadrul ședinței de judecată.

Totodată, vina lui a fost dovedită prin probele administrate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de o persoană mascată, prin amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, infracțiunea săvârșită este una gravă, inculpatul a recunoscut vina, anterior a fost condamnat pentru sustrageri, a comis infracțiunea cu bună-știință profitând de starea de neputință a victimei, care se datorează bolii, la locul de trai este caracterizat negativ.

Instanța a concluzionat că, având antecedente penale nestinse, fiind anterior condamnat de două ori la închisoare, inculpatul a comis o nouă infracțiune intenționată. Potrivit art. 34 Cod penal, aceasta se consideră stare de recidivă periculoasă, deci corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc numai prin izolarea lui de societate.

3. La 02 octombrie 2014, inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și rejudecarea cauzei.

Recurentul a indicat că instanța nu a examinat obiectiv cauza penală.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2014, recursul a fost respins, ca fiind declarat peste termen.

Instanța de recurs a reținut că potrivit art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii.

Astfel, sentința în cauză a fost adoptată la 08 aprilie 2014, la pronunțarea căreia inculpatul a fost prezent.

Drept dovadă de primire a copiei sentinței de către inculpat servește înscrierea de la fila dosarului 97.

Însă, inculpatul a declarat recurs tocmai la 03 octombrie 2014, fără a motiva omiterea termenului de atac și fără a solicita repunerea recursului în termen.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile nominalizate au devenit irevocabile.

6. La 01 iunie 2015, condamnatul a declarat recurs în anulare, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și rejudecarea cauzei.

Recurentul a invocat că instanțele nu au examinat sub toate aspectele, complet și obiectiv cauza de pe rol.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental, capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se completamente argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 5 din decizie, f.d. 133*).

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Prin urmare, dat fiind că recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Cebotari Alexei Ivan împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 08 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2014, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 septembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco